

Марусинець Маріанна Михайлівна

Проблеми еміграції в Республіці Ірландія і розвиток ірландської діаспори в світі

УДК 327.8: 94

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2024-4.25>

Марусинець Маріанна Михайлівна
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри історії та суспільних
дисциплін,
старший науковий співробітник,
старший дослідник Науково-дослідного
центру імені Тіводора Легоцькі
Закарпатського угорського інституту
імені Ф. Ракоці ІІ
площа Кошута, 6, Берегово,
Закарпатська область, Україна
ORCID: 0000-0001-7366-9328

Актуальність дослідження зумовлена тим, що за останні три століття жодна країна Європи не постраждала від еміграції так сильно, як Ірландія – десять мільйонів ірландців залишили Ірландію й оселилися за кордоном. Численні ірландські діаспори у світі, переважно у Великій Британії, США, Канаді, Австралії та ЄС, істотно впливають на соціально-економічний і політичний розвиток Республіки Ірландія, визначають її роль і місце в сучасній системі міжнародних відносин.

Мета статті полягає у вивченні та аналізі міграційних тенденцій та політики в Республіці Ірландія, а також дискусії, що з ними пов'язані. Основні завдання полягають у: визначенні і дослідженні основних передумов, етапів та проблем, що пов'язані з процесами еміграції вихідців із Республіки Ірландія; розгляд політики Республіки Ірландія по відношенню до діаспори, емігрантів ірландського походження; аналізі основних тенденцій розвитку ірландської діаспори в світі.

Для досягнення мети дослідження авторкою використовувалися загальнонаукові методи аналізу та синтезу. В рамках вивчення окремих аспектів розвитку ірландської діаспори авторка застосовувала історичний та порівняльний методи, які дозволили визначити проблеми, з якими зіштовхувалися ірландські емігранти в різних країнах світу, простежити динаміку впливу ірландської діаспори на соціально-економічний та політичний процес в країнах перебування, а також визначити перспективи збереження ірландської ідентичності в світі.

Враховуючи складність і комплексність дослідження проблеми еміграції, розвитку діаспори та вивчені міграційних тенденцій у роботі використовуються системного підхід. Він дає можливість вивчати усі проблеми, що пов'язані з міграційними тенденціями у якості взаємопов'язаних елементів, дослідити динаміку еволюції ірландської діаспори в умовах глобальних політичних трансформацій та інформаційно-комунікаційної революції. Системний підхід дозволив вивчити ірландську діаспору як систему, що динамічно розвиватиметься і складається з підсистем, які взаємопов'язані та впливають одна на одну.

Доведено, що інформаційно-комунікаційна революція дозволяє ірландській діаспорі в світі бути глобальною і цілісною. Нові мережі та цифрові платформи роблять кордони між державами «прозорими», трансформують та спрощують способи комунікацій між представниками ірландської діаспори в світі. Розвиток транспортної інфраструктури дозволяє «глобальним ірландцям» подорожувати, відвідувати Республіку Ірландія та один одного. Нові технології надають можливості для професійної та скоординованої взаємодії з ірландською діаспорою по всьому світу. Інтерес до ірландської діаспори перегукується з транснаціональними проблемами і дає поштовх програмам, що спрямовані на дослідження ірландської діаспори, розкидані по всьому світу.

Обґрунтовано, що триваюча еміграції з Республіки Ірландія все ще залишається високою і відносно малодослідженою. На сьогодні потребує кількісної і якісної оцінки еміграція громадян Республіки Ірландія, громадян які нещодавно отримали ірландське громадянство, і тих, хто ідентифікує себе як членів ірландської етнічної групи меншин, на доповнення до існуючих наукових розвідок з проблематики еміграції громадян ірландської держави. Вивчення ірландців за кордоном, ірландської міграції та ірландської діаспори у світі останніми роками набуло більшого теоретичного обґрунтування, ввібравши здобутки постколоніальної та космополітичної теорії та задіявши можливості цифрових мереж.

Ключові слова: Республіка Ірландія, діаспора, еміграція, міграція, емігранти, Північна Ірландія.

Вступ. За останні декілька століть жодна країна Європи не постраждала від еміграції так сильно, як Ірландія. Починаючи з від'їзду 1,25 млн. осіб під час Великого ірландського голоду 1845–1949 рр., масштабна еміграція стала фактом життя. Два сплески еміграції в ХХ ст. – спочатку у 1950-х рр., коли країна втратила майже 15 відсотків свого населення, а потім у 1980-х рр. – здавалося, були зведені нанівець періодом безпрецедентного економічного зростання з початку 1990-х рр. до 2007 р., коли Республіка Ірландія прийняла велику кількість іммігрантів. Однак після глобальної фінансової кризи кількість людей, які залишили

Республіку Ірландія в період з 2008 р. по 2012 р., збільшилася більш ніж утричі, і еміграція знову опинилася у центрі суспільної та політичної уваги.

Сьогоднішні потоки емігрантів значно відрізняються від попередніх тим, що значну частину тих, хто виїжджає, становлять громадяни ірландського походження, які свого часу іммігрували до Республіки Ірландія з інших країн і зараз повертаються на батьківщину або мігрують в інші країни. У попередні десятиліття переважна більшість емігрантів були громадянами Республіки Ірландія. Ще однією відмінністю є те, що сьогодні більшість ірландських емігрантів добре освічені. Хоча це частково відо-

бражає підвищення рівня освіти в країні загалом, нові дані свідчать про те, що серед тих, хто виїжджає, надто велика частка випускників університетів – 62 у віці 25–34 років проти 47 відсотків, що обумовлює початок дискусій відносно «відтоку мізків».

Безпрецедентний фінансово-економічний спад у Республіці Ірландія після глобальної фінансово-економічної кризи 2008 р., коли реальний валовий національний продукт скоротився на більш ніж десять відсотків, а безробіття й неповна зайнятість у сукупності досягли двадцяти трьох відсотків робочої сили, став серйозним поштовхом для еміграції. Особливо це стосувалося працівників таких галузей, як будівництво, яке було підірване рецесією. Неповна зайнятість і незадоволеність роботою також підштовхнули багатьох людей до від'їзду. Чимало ірландців відзначили, що не задоволені своїми довгостроковими кар'єрними перспективами або працюють за тимчасовими контрактами і не впевнені у завтрашньому дні. Деякі просто знайшли кращі можливості за кордоном; це особливо стосується фахівців у галузі інформаційних технологій та охорони здоров'я, чії навички затребувані в інших країнах.

Хоча Велика Британія, як і раніше, залишається найпопулярнішим напрямком для ірландських емігрантів, більшість тих, хто виїжджає, прямує до неєвропейських країн, а саме до Австралії, США, Канади та Нової Зеландії, а також до країн Перської затоки, що розвиваються. Однак, оскільки більшість тих, хто виїжджає за межі Європи, перебувають на тимчасових дозволах, ще належить дослідити, наскільки стійка ця тенденція. Сьогодні актуальне політичне питання полягає в тому, яким чином ірландська держава може сприяти поверненню великої кількості цих емігрантів до Республіки Ірландія. Бурхливе економічне зростання з 1995 р. по 2007 рр., коли Республіку Ірландія називали «Кельтським тигром», спонукало багатьох емігрантів 1980-х рр. повернутися на батьківщину. Очевидно, що економічне зростання є ключовим чинником, який приваблює емігрантів на батьківщину. Однак малоймовірно, що у найближчому майбутньому у Республіці Ірландія відбудеться подібне економічне зростання [29].

Сьогодні актуальним для Республіки Ірландія залишається отримання досвіду своїх висококваліфікованих громадян за кордоном. Однак, щоб отримувати користь зі своїх громадян за кордоном, ірландський уряд повинен більш глибоко дослідити ірландську діаспору в світі і скласти більш точне уявлення про закордонних ірландців. В епоху глобалізації та розвитку інформаційно-комунікаційних технологій виникає таке поняття, як глобальна діаспора. Глобальна діаспора – це одночасно і потенційний ресурс, і важливе зобов'язання [2]. Відносини з діаспорою мають двосторонній харак-

тер. Якщо Республіка Ірландія прагне використовувати навички ірландців за кордоном, вона має надати щось натомість. Один зі способів – дозволити ірландцям за кордоном мати право голосу у внутрішніх політичних і соціальних дебатах через певні виборчі права, що сприятиме зміцненню їхнього зв'язку з країною походження і голосу в ній.

Мета та завдання. Мета статті полягає у вивченні та аналізі міграційних тенденцій та політики в Республіці Ірландія, а також дискусій, що з ними пов'язані. Основні **завдання** полягають у: визначенні і дослідженні основних передумов, етапів та проблем, що пов'язані з процесами еміграції вихідців з Республіки Ірландія; розгляд політики Республіки Ірландія по відношенню до діаспори, емігрантів ірландського походження; аналізі основних тенденцій розвитку ірландської діаспори в світі.

Методи дослідження. Термін «діаспора» походить від грецького слова «сіяти», «розсіювати(ся)». Діаспора визначається як будь-яка групова міграція або втеча з країни або регіону; або будь-яка група, яка була «розсіяна» за межами своєї традиційної батьківщини.

Сам термін «ірландська діаспора» з'являється у науковому доробку 1954 р. «Ірландці, що зникають», але тільки у 1990-х рр. – здебільшого завдяки президентці Мері Робінсон – цю фразу почали ширше використовувати для опису ірландських емігрантів та їхніх нащадків по всьому світу. У своєму зверненні у 1995 р. до Об'єднаних Домів Ірландії, «Плекаючи ірландську діаспору», тодішня президентка Республіки Ірландія М. Робінсон звернулася до «70 мільйонів людей по всьому світу, які можуть заявити про своє ірландське походження». Далі вона заявила, що «чоловіки і жінки нашої діаспори являють собою не просто низку від'їздив і втрат. Вони залишаються, навіть коли їх немає, дорогоцінним відображенням нашого власного зростання і змін, дорогоцінним нагадуванням про багато ниток ідентичності, які складають нашу історію» [17].

Для досягнення мети дослідження авторкою використовувалися загальнонаукові методи аналізу та синтезу. В рамках вивчення окремих аспектів розвитку ірландської діаспори авторка застосувала історичний та порівняльний методи, які дозволили визначити проблеми, з якими зіштовхувалися ірландські емігранти в різних країнах світу, простежити динаміку впливу ірландської діаспори на соціально-економічний та політичний процес в світі, а також визначити перспективи збереження ірландської ідентичності в світі.

Враховуючи складність і комплексність дослідження проблеми еміграції, розвитку діаспори та вивчені міграційних тенденцій у роботі використовується системний підхід. Він дає можливість досліджувати усі проблеми, що пов'язані з мігра-

ційними тенденціями у якості взаємопов'язаних елементів, аналізувати динаміку еволюції ірландської діаспори в умовах глобальних політичних трансформацій та інформаційно-комунікаційної революції. Системний підхід дозволив вивчити ірландську діаспору як систему, що динамічно розвиватиметься і складається з підсистем, які взаємопов'язані та впливають одна на одну.

Глобалізаційні процеси та інформаційно-комунікаційна революція змінює уявлення про сучасну ірландську діаспору як цілісність. Кардинальні демографічні трансформації поряд з повсюдним розширенням мережевих можливостей ірландської діаспори дали можливість ірландцям у всьому світі мати миттєвий та постійний зв'язок. Все це, як ніколи раніше, свідчить про дедалі більший транснаціоналізм ірландського суспільства, що зумовив вибір авторки застосувати транснаціональний підхід до вивчення ірландської діаспори в світі.

Виклад основного матеріалу. Історичний огляд і демографічні тенденції в Республіці Ірландія свідчать про те, що з 1700 р. з острова Ірландія емігрувало близько 10 млн. осіб. Якщо врахувати, що населення острова – Північна Ірландія (близько 2 млн. осіб) [27] і Республіка Ірландія (близько 5,2 млн. осіб) [26] – сьогодні становить 7,2 млн. осіб, то кількість людей, які залишили його за останні декілька століть надзвичайно велика.

Еміграція – важлива частина ірландської історії. З ранньої християнської епохи ірландські місіонери подорожували Європою, з раннього нового часу ірландські солдати служили по всьому світу в різних європейських арміях і імперіях, а в сучасну епоху становище Ірландії на краю Атлантики зробило ірландських емігрантів одними з найпомітніших мігрантів в епоху масової міграції [12].

Ірландські релігійні діаспори поширюються у XIX ст., що свідчить про життєздатність християнської громади. Незважаючи на те, що Ірландія була невеликою країною на периферії Європи, вона була здатна проектувати свої цінності та культуру по всьому світу через свою діаспору. Ірландська релігійна діаспора сприяла поширенню ірландських католицьких цінностей по всьому світу протягом минулих століть. Поширення, розселення і вплив ірландських релігійних груп у континентальній Європі, Америці, Австралії та Південній Африці, починається в Лісабоні в XVI ст., що сприяло поширенню ірландської культури [22].

Кожне покоління ірландців за останні три століття тією чи іншою мірою стикалося з міграцією, як своєю власною, так і членів сім'ї та друзів. Масштаби від'їзду різко зросли з середини 1840-х рр., коли почався Великий ірландський голод. Під час цього лиха загинуло понад 1 млн. осіб, а 2,5 млн. осіб покинули острів. Унаслідок смертності та еміграції населення острова Ірландія скоро-

тилося з майже 8,2 млн. осіб у середині 1840-х рр. до 4,3 млн. осіб у 1900 р. [15, с. 578–579].

На початку XX ст. еміграція продовжувалася і у 1961 р. населення Республіки Ірландії досягло свого мінімуму у 2,8 млн. осіб, а населення Північної Ірландії складало 1,4 млн. осіб. Відтак, у той час як населення більшості західноєвропейських країн значно збільшилося, населення острова Ірландія скоротилося. Еміграція багатьох людей під час голоду призвела до створення величезних ірландських громад за кордоном, особливо у США, які на той час стали місцем призначення для переважної більшості ірландців. Жодна інша європейська країна в так звану епоху масової міграції – від середини XIX ст. до початку Першої світової війни – не мала стільки емігрантів, скільки Ірландія [14].

Навіть після того, як південні дві третини острова здобули незалежність у 1922 р., еміграція продовжилася – щоправда, цього разу більшість людей вирушила до Великої Британії, а не до США. Запровадження нових обмежень на імміграцію до США у 1920-х рр. і погіршення стану американської економіки після 1929 р. призвели до зростання еміграції з Ірландії до колишнього колоніального господаря – Великої Британії. Під час Другої світової війни до 150 тис. ірландців вирушили до Великої Британії [10, с. 17]. Після війни їхня кількість також збільшувалась.

Емігранти 1950-х рр. були переважно некваліфікованими працівниками і вихідцями з сільських округів з високою часткою дрібних ферм, багато з яких мешкали в західній частині країни. Коментатори по-різному називали 1950-ті рр. в Республіці Ірландія десятиріччям «приреченості й мороку», «найгіршим десятиріччям з часів голоду» і «втраченим десятиріччям» [23, с. 64]. У 1950-ті рр. емігрувало понад 400 тис. осіб.

Ірландія була офіційно проголошена республікою у 1949 р. відповідно до Закону про Ірландську Республіку 1948 р., її населення становило менше ніж 3 млн. осіб, і лише за одне десятиліття Республіка Ірландія втратила завдяки масовій еміграції 1950-х рр. ще майже 15 відсотків свого населення. Багато з них були дуже молоді і їхали, щоб знайти роботу за кордоном. Справді, Ірландія розділила ганебне звання єдиної країни в Європі, не враховуючи Східної Німеччини, де населення скоротилося у 1950-ті рр. [8, с. 183]. Як зазначила у середині 1950-х рр. державна Комісія з еміграції Республіки Ірландія, еміграція стала «частиною загальноприйнятої моделі життя» [5, с. 137].

Незважаючи на масовий від'їзд із країни, ірландські емігранти, як і раніше, робили істотний внесок у життя Республіки Ірландія. У 1960 р. грошові перекази становили 3,2 відсотка національного особистого доходу. Для деяких регіонів країни, особливо на західному узбережжі, грошові перекази були істотною частиною економіки, станов-

лячи 10,5 відсотків, наприклад, особистого доходу в регіоні на заході Ірландії (Майо), який пережив величезну еміграцію [32].

У 1960-ті рр., у міру розвитку ірландської економіки, еміграція значно скоротилася. Але після різкого зростання запозичень і витрат у 1970-х рр. і другого шоку цін на нафту у 1979 р. в Ірландії у 1980-х рр. виникли величезні економічні проблеми. Національний борг різко зріс, тоді як кількість людей, які працюють, залишалася відносно статичною, незважаючи на величезне зростання ринку праці, викликане бебі-бумом 1960-х рр. Зростання еміграції супроводжувалося зростанням безробіття. У 1980-х рр. Республіку Ірландія покинуло понад 200 тис. осіб; більшість виїхала в другій половині десятиліття, оскільки Ірландія продовжувала перебувати в стані рецесії, тоді як інші країни відновлювалися [9].

На відміну від 1950-х рр., у 1980-х рр. емігранти приїжджали з різних районів країни та були набагато більш освіченими, ніж їхні попередники. Однак це скоріше відображало мінливе становище Ірландії, ніж будь-які помітні зміни в структурі еміграції. Ірландські політичні кола, які вважали, що вони не в змозі впоратися з причинами економічної кризи, розглядали еміграцію як позитивну безпрограшну можливість для емігрантів та Ірландії – на відміну від більш песимістичного погляду на еміграцію, який домінував у попередніх дискусіях [9].

Республіка Ірландія пережила безпрецедентний період економічного зростання з середини 1990-х рр. до 2007 р. Досягнувши піку в більш ніж 70 тис. емігрантів у 1989 р., згодом щорічна еміграція значно скоротилася. Дійсно, у цей період зростання Республіка Ірландія прийняла безпрецедентну кількість іммігрантів. Але після краху ірландської банківської системи 2008 р. і подальшої економічної кризи еміграція значно зросла. У період з 2008 р. по 2012 р. кількість ірландців, які залишили країну, збільшилася більш ніж утричі. Відродження еміграції – одна з найбільш обговорюваних і чутливих соціальних тем в Республіці Ірландія сьогодні [9].

Після світової фінансової кризи 2008 р. Республіка Ірландія знову зіткнулася з потоком емігрантів, який був набагато масштабнішим, ніж у більшості західноєвропейських країн. Хоча цей відтік, можливо, і допоміг знизити рівень безробіття в країні, він також призвів до втрати багатьох талановитих молодих людей, за навчання яких Республіка Ірландія понесла значні фінансові витрати.

Офіційна статистика показує, що сьогодні населення Республіки Ірландії перебуває на рекордно високому рівні – 5,2 млн. осіб [26]. Констатується найбільший щорічний приріст – у середньому на майже 90 тис. осіб з 2008 р. Існує низка чинників та тенденцій, які можуть пояснити демографічний бум. Звичайно, частково збільшення

пов'язане з природним приростом. Наприклад, за дванадцятимісячний період 2022 р. було зареєстровано майже 61 тис. народжень порівняно усього із 33 тис. смертей. Рівень народжуваності збільшився на 16 відсотків порівняно з попереднім роком. Констатується, що населення Республіки Ірландія сьогодні неухильно зростає і, за прогнозами, продовжуватиме зростати [18].

Загалом, можна стверджувати, що еміграція була постійною темою в розвитку ірландської нації і торкнулася життя людей у всіх частинах Ірландії. На економічне і соціальне процвітання країни позитивно вплинули кошти, відправлені додому з-за кордону, і негативно – втрата великої кількості талановитих молодих ірландців. Республіка Ірландія у великому боргу перед усіма ірландськими емігрантами, які зробили такий великий внесок у розвиток країни свого народження. Ірландські емігранти також справили величезний вплив на розвиток країн, в яких вони оселилися. Завдяки роботі та соціальній інтеграції вони зробили великий внесок у розвиток Ірландії та країн свого перебування, а також суттєво зміцнили репутацію своєї батьківщини майже у всіх куточках земної кулі [3].

Ірландська діаспора складається з ірландських емігрантів та їхніх нащадків у таких країнах, як США, Сполучене Королівство, Канада, Австралія, Нова Зеландія, Аргентина, Південна Африка та країни Карибського басейну. Великі ірландські громади також є в кожній державі-члені ЄС, а також у Японії, Аргентині та Бразилії.

Уряд Республіки Ірландія визначає ірландську діаспору як усіх осіб ірландської національності, які зазвичай проживають за межами острова Ірландія. Сюди входять громадяни Республіки Ірландія, які емігрували за кордон, та їхні діти, які є громадянами Республіки Ірландія за походженням відповідно до ірландського законодавства. Сюди також входять їхні онуки у випадках, коли вони були зареєстровані як громадяни Республіки Ірландія в Реєстрі народжень за кордоном, який ведеться в кожному ірландському дипломатичному представництві [16]. Згідно з цим юридичним визначенням, ірландська діаспора значно менша – близько 3 млн. осіб, з яких 1,47 млн. є емігрантами ірландського походження [19]. Однак використання ірландської діаспори, як правило, не обмежене статусом громадянства. У діаспорі проживає за різними даними і підрахунками 70–80 млн. осіб, що більш ніж у 10 разів перевищує населення самого острова Республіка Ірландія (7,2 млн. 2024 р.).

Перше місце за чисельністю ірландських емігрантів посідає Велика Британія. Ірландська міграція до Великої Британії відбувалася з найдавніших часів до теперішнього часу. Між островами Ірландія і Велика Британія відбувалося безперервне переміщення людей через їхню близькість. Цей приплив спадав у відповідь на політику, економіку

і соціальні умови в обох країнах. Сьогодні мільйони жителів Великої Британії або є вихідцями з Ірландії, або мають право на ірландський паспорт через те, що в них є батько або бабуся з дідусем, які народилися в Ірландії. За оцінками, до 6 млн. осіб, які проживають у Великій Британії, мають принаймні одного ірландського дідуся (близько 10% населення Великої Британії) [9].

Хоча відносини між англійцями та ірландцями протягом усієї історії взаємин були напруженими, очевидно, що ірландці вплинули на свого сусіда. Так, наприклад, колишній прем'єр-міністр Т. Блер і письменниця Ш. Бронте входять до числа багатьох відомих британців, які можуть заявити про своє ірландське походження [6]. Цікавим є те, що у 2022 р. понад 289 тис. жителів Республіки Ірландія народилися в Сполученому Королівстві (включно з Північною Ірландією, а також Англією, Шотландією та Уельсом), що значно більше, ніж тих, хто народився в інших європейських країнах [11].

Сьогодні констатується збільшення кількості осіб із подвійним ірландським громадянством. У 2022 р. майже 32 тис. осіб мали подвійне громадянство Республіки Ірландія та Великої Британії, що більш ніж удвічі більше, ніж у 2016 р. Це збільшення насамперед є реакцією на Брекзит, оскільки громадяни Великої Британії, які проживають в Республіці Ірландія, мають ті самі права, що й громадяни Республіки Ірландія [28].

США посідають друге місце за чисельністю ірландських мігрантів, у них проживає близько 132 тис. осіб. Але кількість людей, які заявляють про ірландське походження, становить майже 35 млн., згідно зі звітом Міністерства закордонних справ і торгівлі Ірландії. США були найпопулярнішим напрямком у XIX ст., і міграція ірландців туди досягла піку в 1,8 млн. осіб у 1891 р. До 1951 р. кількість ірландців у Великій Британії перевищила показник США, і до 1981 р. їх було вчетверо більше, ніж у США. З 1981 р. спостерігалися значні коливання в показниках – у 1980-х рр. знову спостерігалось зростання ірландської міграції до США (частина з яких була нелегальною), скорочення кількості тих, хто виїжджає до Великої Британії, і зростання кількості тих, хто виїжджає до інших країн ЄС. Також спостерігався високий рівень повернення і загальне скорочення абсолютної кількості емігрантів [17].

У США ірландці знайшли своєрідне віддзеркалення або доповнення: націю іммігрантів для нації емігрантів. Більшість людей знають про відмінні претензії США на те, що вона є нацією, яка складається з іммігрантів. Статус Ірландії як країни емігрантів у сучасному світі менш відомий, але, можливо, настільки ж унікальний та історичний. Протягом більшої частини XIX–XX ст. в Ірландії був найвищий рівень еміграції в Європі [21].

У контексті нашого дослідження необхідно зазначити, що класичний образ ірландського емігранта час від часу формується під впливом расистських та антикатолицьких стереотипів. У США ірландців сприймають як працелюбів. Насамперед вони пов'язані з посадами поліцейських, лідерів католицької церкви і політиків у великих мегаполісах Східного узбережжя. Американців ірландського походження налічується понад 44 млн. осіб. Це друга за чисельністю етнічна група в США після німців. Найбільшими містами ірландської Америки за чисельністю населення є Нью-Йорк, Чикаго і Бостон. У Каліфорнії проживає найбільша кількість американців ірландського походження. З точки зору частки навколишнього населення, на відміну від необроблених цифр, Бостон є найбільш «ірландським» містом у США.

Канада посідає третє місце за кількістю ірландських емігрантів. Ірландці відіграли важливу роль в історії Канади. Ірландська діаспора має довгу історію в країні, починаючи з перших ірландських переселенців-колоністів. Вплив ірландської культури простежується в багатьох аспектах канадського життя і проявляється в традиціях, святах і мистецтві країни [35]. Від їхніх ранніх поселень на Ньюфаундленді до більших хвиль міграцій у XIX ст. і дотепер ірландці постійно присутні на канадському ландшафті. Ірландські канадці зробили свій внесок у канадське суспільство і його економіку, і ірландсько-канадська ідентичність продовжує виражатися і прославлятися. Близько 4.6 млн. канадців ірландського походження проживає в Канаді, що становить 13 відсотків населення країни [34].

В Австралії, де проживає четверте за чисельністю населення ірландських мігрантів, за даними перепису населення Австралії 2021 р., приблизно 2 млн. 411 тис. мешканців ідентифікували себе як такі, що мають ірландське походження або окремо, або в поєднанні з іншим походженням. [4]. Це номіноване походження було третім після англійського та австралійського за найбільшою кількістю відповідей і становить 9,5 відсотків від загальної чисельності населення Австралії. Однак до цієї цифри не входять австралійці ірландського походження, які вирішили назвати себе «австралійцями» або іншими предками. У посольстві Австралії в Дубліні кажуть, що до 30 відсотків населення тією чи іншою мірою мають ірландське походження [3].

З огляду на велику кількість ірландських мігрантів по всьому світу, зараз урядом Республіки Ірландія обговорюється можливість надати право голосу всім ірландцям, які проживають за межами країни. Можливість проведення референдуму обговорюється на всіх рівнях державної влади і існує ймовірність його проведення наприкінці 2024 р. Якщо референдум надасть ірландцям, які живуть за кор-

доном, право голосу, вони зможуть проголосувати за допомогою поштових бюлетенів на наступних президентських виборах у 2025 р. Уряд Республіки Ірландія хоче дозволити іноземцям ірландського походження, які проживають за кордоном, брати участь у президентських виборах. Референдум дозволив би громадянам в Республіці Ірландія вирішити, чи хочуть вони надати це право ірландцям за кордоном. Наразі громадяни Республіки Ірландія, які проживають за кордоном, повинні їхати додому, щоб проголосувати на виборах і референдумах. У 2019 р. урядом було внесено законопроект, який дасть змогу громадянам-нерезидентам голосувати на президентських виборах [30].

Однією з визначальних характеристик сучасної Республіки Ірландія є маргіналізація мігрантів. Відокремлення ірландської діаспори від історіографії сучасної Республіки Ірландії свідчить про подвійну маргіналізацію ірландського емігранта: від ірландського суспільства та його історичних записів. Сформовані ірландською традицією історичних досліджень, що уособлювала першість письмового джерела, «недокументовані» історії ірландських мігрантів часто обмежувалися віддаленими спільнотами вчених діаспори [1].

Крім руху народів, Республіка Ірландія була міжнародним центром ідей і письмового слова, оплотом християнства і чернечої науки в середньовічний період, була пов'язана з європейськими католицькими центрами під час Реформації та джерелом великих європейських письменників-модерністів, таких як Дж. Джойс, С. Беккет і Е. Боуен. Таким чином, глобальна Ірландія виникла задовго до появи «Apple», «Google» і всіх центрів обробки даних, які присутні уздовж ірландського узбережжя. Водночас нещодавні зміни в Республіці Ірландія роблять необхідність у транснаціональній перспективі істотною, оскільки кордони між домом і чужиною ніколи не були більш прозорими [1].

Статистика міграції ЄС показує, що частка людей не ірландського походження в ірландській державі у 2023 р. сягнула 22 відсотка. Донедавна ліберально налаштовані ірландці отримували певне задоволення від іншої ознаки ірландської винятковості – того, що, на відміну від більшості інших європейських країн, в Республіці Ірландія не було значної антиіммігрантської чи ізоляціоністської політичної партії, руху щодо виходу Республіки Ірландія з ЄС – «Irexit». Заворушення в Дубліні наприкінці 2023 р. і зростаючі хвилювання з приводу проблеми міграції під час житлової кризи показали, що Республіка Ірландія, можливо, не так сильно відрізняється від Європи, як здавалося. За іронією долі, нещодавні заяви про етнонаціоналізм в країні змушують «Ірландію гостинності» виглядати набагато менш винятковою порівняно з іншими європейськими державами, такими як Велика Британія, Голландія та Угорщина [1].

Сьогодні, інформаційно-комунікаційна революція змінює уявлення про сучасну ірландську діаспору як цілісність. Нові мережі та цифрові платформи прагнуть перетворити дослідження ірландської діаспори у світі, зробивши їх транснаціональними не лише з погляду походження, а й з погляду того, як вони репрезентують Ірландію та ірландський народ, як ці концепції можуть співвідноситися та поширюватися по всьому світу. Нові технології також надають можливості для професійної та скоординованої взаємодії з ірландською діаспорою по всьому світу. Інтерес до ірландської діаспори перегукується з транснаціональними проблемами і дає поштовх програмам, що спрямовані на дослідження ірландської діаспори, розкиданим по всьому світу, часто в містах, що є пунктами призначення ірландської міграції, таких як Нью-Йорк, Ліверпуль і Мельбурн [1].

Вивчення ірландців за кордоном, ірландської міграції та ірландської діаспори у світі останніми роками набуло більшого теоретичного обґрунтування, ввібравши здобутки постколоніальної та космополітичної теорії та здійснивши можливості цифрових мереж. Це передбачає масове розширення прикметника «ірландський» в ірландських дослідженнях і переосмислення спрощених ідей діаспори як «альтернативного вигнання або можливості, вигнання з дому або втечі до звільнення». Те, як ідентичності розвиваються на міжнародному рівні, складні взаємини між джерелом і приймаючою нацією та як правильно ставитися до культурної взаємодії, є ключовим напрямком роздумів про діаспору в епоху глобалізації та глобальних політичних трансформацій, як фізичної, так і культурної [1].

Історія еміграції з території нинішньої Республіки Ірландія дуже довга, з піками в 1880-х, 1950-х і 1980-х рр. Цей рух був значною мірою результатом внутрішніх проблем країни і затримки економічного розвитку, внаслідок чого населення скоротилося до 2,8 млн. осіб у 1961 р. Ця чиста еміграція призвела до появи значної ірландської діаспори. Основні групи населення проживають у США, Великій Британії, Канаді та Австралії. Наприклад, за даними Бюро перепису населення США, на 2022 р. у США проживало 32,7 млн. осіб ірландського походження, з яких лише 123 тис. народилися в Республіці Ірландія [13].

Хоча Сполучене Королівство залишається важливим пунктом призначення, кількість тих, хто прямує туди з Республіки Ірландія, з часом скоротилася. Значно менше людей емігрують до Австралії порівняно з десятирічною давністю, тоді як старі держави-члени ЄС (такі як Бельгія, Німеччина, Італія, Нідерланди, Португалія та Іспанія) та інші країни за межами блоку залишаються незмінно популярними напрямками. Важко повною мірою оцінити діапазон і популярність напрямків для

емігрантів, хоча є деякі свідчення еміграції на Близький Схід, за оцінками, приблизно 10 тис. громадян Республіки Ірландія наразі проживають в Об'єднаних Арабських Еміратах. Однак, цілком ймовірно, що подальша міграція з Ірландської Республіки людей, які не є громадянами Ірландії, не буде відображена в багатьох офіційних статистичних даних [13].

Дані про потоки еміграції розрізнені й неповні, в них пріоритет віддається переїздам громадян Республіки Ірландія, і тому вони менш корисні для розуміння подальшої міграції іноземних громадян або, можливо, осіб із подвійним громадянством. При цьому важливо зазначити, що еміграція з Ірландії, зокрема ірландських громадян, залишається відносно високою. З поліпшенням економічного становища Республіки Ірландія та падінням народжуваності в країні з 1980-х рр. «старі недобрі часи» високої еміграції швидко стають частиною ірландської історії. Нині щорічно виїжджає менше ніж 18 тис. ірландців, і багато хто з них знову повернеться до Республіки Ірландія [3].

При уважному аналізі статистики центрального статистичного управління (ЦСУ) і приймаючих держав стає зрозуміло, що Велика Британія залишається головним напрямком для ірландських емігрантів з 2009 р. Австралія посідає друге місце за популярністю, за нею йдуть США, Нова Зеландія і Канада. Однак останніми роками Канада збільшила кількість робочих віз, що видаються ірландським громадянам, що призвело до зростання кількості переселенців до Канади і помітного зниження кількості ірландців, які прагнуть до Австралії. Країни Перської затоки стали популярнішими, хоча щорічні потоки в окремі країни залишаються відносно невеликими, оскільки ірландські емігранти розосереджені по всьому регіону [20].

Континентальні європейські напрямки – такі як Бельгія, Франція, Нідерланди, Скандинавія і Німеччина – продовжують приваблювати невелику кількість ірландських емігрантів, хоча їхня кількість, схоже, знизилася порівняно з показниками 1980-х рр. (Брюссель є можливим винятком). Це зниження пояснюється впливом кризи Єврозони на економіку держав і недостатнім знанням ірландськими емігрантами місцевих мов.

У розрахункову кількість людей, які вирушають у неєвропейські країни, входять ті, у кого є початкові тимчасові дозволи, наприклад, громадяни Ірландії, які в'їжджають до Австралії за однорічними або дворічними робочими візами або з дозволами на кваліфіковану роботу на обмежений термін. Однак ірландські емігранти можуть змінювати свій статус з плином часу. Наприклад, багато ірландських емігрантів, яким вдалося отримати постійне місце проживання в Австралії, спочатку приїхали по тимчасовій робочій візі, а потім отримали чотирирічний дозвіл на кваліфіковану роботу, який підтри-

мується австралійським роботодавцем, і, нарешті, отримали постійне місце проживання [7].

Залишається чимало невідомих моментів, включно з майбутнім станом австралійської економіки і тим фактом, що лише меншість ірландських мігрантів прибувають в Австралію за висококваліфікованими візами, які можуть легко призвести до довгострокового або постійного перебування. Багато з тих, хто отримує короткострокові робочі візи, найімовірніше, виявляться не в змозі залишитися в країні після закінчення максимального терміну у 24 місяці.

Тема еміграції викликає в Республіці Ірландія багато емоцій. Засоби масової інформації та політики часто обговорюють еміграцію, не розглядаючи її в контексті, що посилює невпевненість громадськості в масштабах від'їзду. Наприклад, коментатори еміграції рідко вказують на те, що майже половина тих, хто сьогодні залишає Республіку Ірландія, – це іммігранти, які повертаються додому або переїжджають до третьої країни [24]. Більша частина дискусій про еміграцію має дискурсивний характер. Наприклад, в одній газетній статті від грудня 2012 р. неправдиво зазначалося, що еміграція «підскочила до рівня, що не спостерігався з часів голоду» [33]. Посилання на «бич еміграції», як і раніше, часто трапляються в повідомленнях ЗМІ з цього питання [25]. Тому, необхідно глибоко перевіряти повідомлення в ЗМІ і враховувати, перш за все, різноманітний досвід і очікування ірландських мігрантів.

Засоби масової інформації та опозиційні партії постійно зображують еміграцію в переважній більшості випадків як негативну тенденцію. Чинні політики, навпаки, намагаються описати еміграцію в набагато більш позитивних термінах. Багато в чому цей більш збалансований і навіть позитивний погляд на еміграцію справді відображає тонкі реалії сучасної ірландської еміграції. Однак у політичних кіл Республіки Ірландія також існує спокуса підкреслити більш позитивний погляд на еміграцію з корисливих міркувань [31].

Протиріччя між поглядами на еміграцію як на катастрофу і як на безпрограшну можливість регулярно присутнє в політичних і медійних дискусіях. Необхідні набагато глибокі формулювання, які повинні враховувати, перш за все, різноманітний досвід і очікування ірландських мігрантів. Крім того, аналітики повинні чесно і реалістично оцінити ймовірність повернення емігрантів. У сучасній глобалізованій економіці праці серед мінливих, динамічних і непередбачуваних потоків мігрантів є переможці та переможені. Жоден із домінантних в Республіці Ірландія дискурсів, чи то популярний, чи то політичний, не відображає повною мірою складності і, більше того, нерівність, властиві переміщенню людей в епоху глобальних політичних трансформацій.

Нещодавня еміграція з Республіки Ірландія мала як позитивні, так і негативні наслідки для громад і окремих людей, а також для суспільства загалом, хоча її наслідки ще не повністю відчутні. У короткостроковій перспективі еміграція, схоже, принесла користь ірландській економіці. Тож еміграція, найімовірніше, допомогла знизити рівень безробіття в країні. Якби ірландці не мали доступу до ринків праці за межами ЄС, наприклад, в Республіці Ірландія не було б такого різкого зниження рівня безробіття в період з 2013 р. по 2015 р. Однак еміграція має реальні довгострокові наслідки для ірландського суспільства. До них належать, зокрема, проблеми, що пов'язані з дедалі не сприятливішим співвідношенням вікової залежності, скороченням кількості кваліфікованих, освічених та молодих працівників, а також скороченням витрат у певних секторах економіки [14, с. 49–55].

Серед негативних наслідків еміграції виділяють втрату «енергії», яка асоціюється з громадянами молодого віку, і «розрив поколінь»; зменшення кількості людей, що беруть участь у громадській діяльності та клубах, а також загальне зниження «духу спільноти»; згубний вплив на місцевий бізнес через зниження витрат. Деякі люди пов'язують закриття місцевих пабів, магазинів і готелів безпосередньо з еміграцією. Менш доступні сільські райони зазнають цих змін більшою мірою, ніж інші райони. Через невеликі розміри і тіснішу згуртованість сільських громад еміграція членів громади більш помітна, ніж у районах з великим населенням. Цікаво, що громадські організації, такі як Гелльська атлетична асоціація, і місцеві роботодавці нещодавно почали докладати зусиль зі збільшення кількості робочих місць у деяких громадах, щоб зупинити еміграцію і навіть повернути назад тих, хто виїхав після кризи, але поки що зарано оцінювати їхню ефективність [14].

Висновки. Протягом останніх трьох століть 10 млн. ірландців покинули Ірландію і оселилися за кордоном. Примітно, що ця цифра майже вдвічі перевищує сьогоднішнє населення Ірландської Республіки (5,2 млн.). Вона також перевищує населення острова Ірландія, півночі та півдня (7,2 млн.). І це більше, ніж населення Ірландії на піку свого розвитку у 1845 р., напередодні Масового голоду (8,5 млн.). Багаторічна еміграція з Ірландії призвела до утворення численної ірландської діаспори переважно в США, Канаді, Австралії, Великобританії та ЄС. Сьогодні, за різними даними, близько 70–80 млн. осіб у всьому світі заявляють про ірландське походження, більше половини з них – у США, де ірландці є другими за поширеністю походження після німців.

Триваюча еміграція з Республіки Ірландія все ще залишається високою і відносно малодослідженою. На сьогодні потребує кількісної і якісної оцінки еміграція громадян Республіки Ірландія,

громадян які нещодавно отримали ірландське громадянство, і тих, хто ідентифікує себе як членів ірландської етнічної групи меншин, на доповнення до існуючих наукових розвідок з проблематики еміграції громадян ірландської держави. Аналогічним чином, буде важливо оцінити, чи впливає на зворотну міграцію – повернення або імміграції громадян Республіки Ірландії – стурбованість з приводу якості життя в країні, особливо обмеженого і дорогого житла. Подібного роду побоювання були висловлені транснаціональними корпораціями зі штаб-квартирами в Республіці Ірландія, оскільки це може знизити їхню здатність наймати й утримувати кваліфікованих працівників з-за кордону.

Чимало ірландських емігрантів, які переїхали за межі ЄС, користуються короткостроковими візами. З огляду на відносно невелику щорічну кількість ірландських емігрантів протягом останніх років, які отримують постійні робочі візи в таких країнах, як Австралія, цілком імовірно, що значна частина цих емігрантів не зможе залишитися в країнах, у яких вони проживають нині. Це може дати можливість ірландській державі повернути емігрантів на батьківщину в найближчому майбутньому. Республіка Ірландія готова прийняти ірландців, які висловлюють бажання повернутися на батьківщину. Рівень безробіття в Республіці Ірландії, на щастя, значно знизився після пережитої фінансово-економічної кризи 2008–2013 рр. і у 2024 р. і становить близько 4,5 відсотка.

Оскільки недавні емігранти з Республіки Ірландія, судячи з усього, мають вищу кваліфікацію, ніж їхні однолітки, які залишилися на батьківщині, в інтересах ірландської держави залучити цих емігрантів до роботи на батьківщині у найближчому майбутньому. У надії на те, що ірландська економіка продовжить відновлюватися після недавніх невдач, ірландській державі було б непогано налагодити зв'язки з тими ірландськими громадянами, які залишили країну після початку економічної кризи. Першим кроком було б проведення точного і докладного перепису тих, хто виїхав. Якщо в майбутньому ірландська економіка потребуватиме працівників у певних галузях, ірландська держава може спробувати залучити тих емігрантів, які живуть за кордоном і володіють навичками, що мають найбільший попит на батьківщині – у сфері освіти, інженерії, будівництва тощо. Держава також може отримати вигоду з професійного досвіду цих емігрантів і особистих зв'язків за кордоном, коли намагаються залучити іноземні компанії до створення або розширення бізнесу в Республіці Ірландія. Також можна використовувати перепис діаспори, щоб сприяти голосуванню ірландських громадян за кордоном на президентських і загальних виборах, а також на національних референдумах.

Інформаційно-комунікаційна революція дозволяє ірландській діаспорі в світі бути глобальною

і цілісною. Нові мережі та цифрові платформи роблять кордони між державами «прозорими», трансформують та спрощують способи комунікацій між представниками ірландської діаспори в світі. Розвиток транспортної інфраструктури дозволяє «глобальним ірландцям» подорожувати, відвідувати Республіку Ірландія та один одного. Нові технології надають можливості для професійної та скоординованої взаємодії з ірландською діаспорою по всьому світу. Інтерес до ірландської діаспори перегукується з транснаціональними проблемами і дає поштовх програмам, що спрямовані на дослідження ірландської діаспори, розкидані по всьому світу. Вивчення ірландців за кордоном, ірландської міграції та ірландської діаспори у світі останніми роками набуло більшого теоретичного обґрунтування, ввібравши здобутки постколоніальної та космополітичної теорії та задіявши можливості цифрових мереж.

ЛІТЕРАТУРА:

- Aiken S., Smart C., Gannon D., McDonald R., Crozier-De Rosa S. The pasts, presents and futures of transnational and global Irish Studies: "Snapshots." *Irish Studies Review*. 2024. Vol. 32(3). P. 446–461. URL: <https://doi.org/10.1080/09670882.2024.2372139> <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/09670882.2024.2372139>
- Ancien D, Boyle M., Kitchin R. Exploring Diaspora Strategies : Lessons for Ireland. *NIRSA Working Paper*. Maynooth : National University of Ireland. June 4, 2009.
- Australian Embassy Ireland. *Ministry of foreign affairs of Australia*. 2024. URL: <https://ireland.embassy.gov.au/>
- Census of Population and Housing: Cultural diversity data summary, 2021. *Australian Bureau of Statistics*. June 28, 2022. URL: <https://www.abs.gov.au/statistics/people/people-and-communities/cultural-diversity-census/latest-release>
- Commission on Emigration and Other Population Problems 1948–1954. *Reports*. Dublin: Commission on Emigration and Other Population Problems, 1956.
- 10 Countries With the Most Irish Emigrants. *US News*. March 17, 2016. URL: <https://www.usnews.com/news/best-countries/articles/2016-03-17/10-countries-with-the-most-irish-emigrants>
- Country Profile: Ireland. *Australian Department of Immigration and Border Protection*. 2015. URL: <https://www.homeaffairs.gov.au/>
- Daly M. *Slow Failure. Population Decline and Independent Ireland, 1920–1973*. Madison, WI :University of Wisconsin Press, 2006.
- Data and analysis from Census 2021. Office for National Statistic of UK. 2024. URL: <https://www.ons.gov.uk/search?topics=9731,6646,3845,9497,4262,4128,7755,4994,6885,9724,7367&filter=datasets>
- Delaney E. *The Irish in Post-War Britain*. Oxford : Oxford University Press, 2007.
- Employment Permits Statistics 2023. *Ireland Department of Enterprise, Trade, and Employment (DETE)*. January 4, 2024. URL: <http://www.ipa.gov.ie/en/ipa/pages/statistics>
- Gibney J. *The Irish Diaspora (Irish Perspectives)*. Barnsley : Pen & Sword History, 2021.
- Gilmartin M., Cliodhna M. A Small Country with a Huge Diaspora, Ireland Navigates Its New Status as an Immigration Hub. *Migration Information Source*. June 5, 2024. URL: <https://www.migrationpolicy.org/article/ireland-diaspora-immigration>
- Glynn I., Kelly T., Mac Éinrí P. *Irish Emigration in an Age of Austerity*. Cork : University College Cork, 2013. URL: <https://doi.org/10.13140/2.1.4766.8484>
- Hattonand T., Williamson J. After the Famine: Emigration from Ireland, 1850–1913. *The Journal of Economic History*. 1993. Vol. 53 (3). P. 575–600.
- Irish Citizens Information Board. Citizens Information, an Irish eGovernment website. 12 April, 2010. URL: https://web.archive.org/web/20100529043056/http://www.citizensinformation.ie/categories/moving-country/irish-citizenship/irish_citizenship_through_birth_or_descent
- Ireland's Diaspora. *Ireland's roots*. 2024. URL: <https://irelandroots.com/ireland-diaspora.htm>
- Irish immigration statistics. *McGinley Solicitors*. 2023. URL: <https://mcginleylaw.ie/irish-immigration-statistics-2023/>
- Irish Emigration Patterns and Citizens Abroad. *Wayback Machine. Department of Foreign Affairs and Trade, Irish Abroad Unit*. 20 June, 2017. URL: <https://web.archive.org/web/20181211151947/https://www.dfa.ie/media/dfa/alldfawebsitemedia/newspress/publications/ministersbrief-june2017/1--Global-Irish-in-Numbers.pdf>
- Kenny C. Riding out the recession in the Middle East. *IrishTimes*. December 14, 2012. URL: <https://www.irishtimes.com/life-and-style/people/riding-out-the-recession-in-the-middle-east-1.2930>
- Kenny K. The Irish diaspora. *AEON*. September 7, 2017. URL: <https://aeon.co/essays/the-irish-experience-and-the-meaning-of-modern-diaspora>
- Maclennan A. The Irish Catholic Diaspora. *Science, Society & Culture*. 2023. Vol. 118. URL: <https://doi.org/10.3726/b18486>
- O'Grada C. *A Rocky Road: The Irish Economy since the 1920s*. Manchester : Manchester University Press, 1997.
- O'Donoghue A. Generation Emigration Survey: Where are the Irish happiest? *The Irish Time*. July 1, 2016. URL: <https://www.irishtimes.com/life-and-style/abroad/generation-emigration/generation-emigration-survey-where-are-the-irish-happiest-1.2705922>
- O'Sullivan M. The lost boys of Lixnaw: town laments scourge of emigration. *Irish Independent*. January 14, 2013. URL: <https://www.independent.ie/irish-news/the-lost-boys-of-lixnaw-town-laments-scourge-of-emigration/28958149.html>
- Population of Ireland. *Database of the Earth*. 2024. URL: <https://database.earth/population/ireland>
- Population of Northern Ireland. *Population data*. 2024. URL: <https://populationdata.org.uk/northern-ireland-population/>
- Population Usually Resident and Present in the State. *Central Statistics Office*. May 30, 2023. URL: <https://data.cso.ie/>
- Reinhart C., Rogoff K. *This Time Is Different: Eight Centuries of Financial Folly*. Princeton, NJ : Princeton University Press, 2009.

30. Referendum to allow Irish diaspora vote for president to take place before 2024). *Irish Independent*. April 4, 2022. URL: <https://www.independent.ie/news/referendum-to-allow-irish-diaspora-vote-for-president-to-take-place-before-2024/41520690.html>

31. Regan M. Coughlan: young people emigrate 'to enjoy themselves'. *Irish Examiner*. February 16, 2010. URL: <https://www.irishexaminer.com/news/arid-20112270.html>

32. Ross M. Further Data on County Incomes in the Sixties. *ESRI Papers*. No.64. Economic and Social Research Institute, Dublin, 1972.

33. Sheehan A. Emigration 'at famine levels' as 200 leave country each day. *Irish Independent*. December 3, 2012. URL: <https://www.independent.ie/irish-news/emigration-at-famine-levels-as-200-leave-country-each-day/28952883.html>

34. Single and multiple ethnic origin responses. *Statistics Canada*. January 5, 2020. URL: <https://www12.statcan.gc.ca/census-recensement/2006/dp-pd/tbt/Rp-eng.cfm?LANG=E&APATH=3&DETAIL=1&DIM=0&FL=A&FREE=1&GC=0&GID=0&GK=0&GRP=1&PID=92333&PRID=0&PTYPE=88971&S=0&SHOWALL=No&SUB=0&Temporal=2006&THEME=80&VID=0&VNAMEE=&VNAMEF=>

35. The peoples of Canada are a vast ethnic composition and cultural diversity in the heart of North America. *Cite about Canada*. 2024. URL: <https://canada.by/articles/narodi-kanadi-obshirnij-etnichnij-sklad-ta-kulturne-rozmaitya-v-serczy-pivnichnoi-ameriki>

REFERENCES:

1. Aiken, S., Smart, C., Gannon, D., McDonald, R., & Crozier-De Rosa, S. (2024). The pasts, presents and futures of transnational and global Irish Studies: "Snapshots". *Irish Studies Review*. Vol. 32(3), 446–461. URL: <https://doi.org/10.1080/09670882.2024.2372139> <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/09670882.2024.2372139> [in English].

2. Ancien, D, Boyle, M & Kitchin, R. (2009). Exploring Diaspora Strategies : Lessons for Ireland. *NIRSA-Working Paper*. Maynooth : National University of Ireland, June, 4. [in English].

3. Australian Embassy Ireland (2024). *Ministry of foreign affairs of Australia*. URL: <https://ireland.embassy.gov.au/> [in English].

4. Census of Population and Housing: Cultural diversity data summary, 2021 (2022). *Australian Bureau of Statistics*. 28 June. URL: <https://www.abs.gov.au/statistics/people/people-and-communities/cultural-diversity-census/latest-release> [in English].

5. Commission on Emigration and Other Population Problems 1948–1954 (1956). *Reports*. Dublin: Commission on Emigration and Other Population Problems. [in English].

6. 10 Countries With the Most Irish Emigrants (2016). *US News*. March, 17. URL: <https://www.usnews.com/news/best-countries/articles/2016-03-17/10-countries-with-the-most-irish-emigrants> [in English].

7. Country Profile: Ireland (2015). *Australian Department of Immigration and Border Protection*. URL:<https://www.homeaffairs.gov.au/> [in English].

8. Daly, M. (2006). *Slow Failure. Population Decline and Independent Ireland,1920–1973*.

Madison,WI :University of Wisconsin Press. [in English].

9. Data and analysis from Census 2021 (2024). Office for National Statistic of UK. URL: <https://www.ons.gov.uk/search?topics=9731,6646,3845,9497,4262,4128,7755,4994,6885,9724,7367&filter=datasets> [in English].

10. Delaney, E. (2007). *The Irish in Post-War Britain*. Oxford : Oxford University Press. [in English].

11. Employment Permits Statistics 2023 (2024). *Ireland Department of Enterprise, Trade, and Employment (DETE)*. January 4. URL: <http://www.ipo.gov.ie/en/ipo/pages/statistics> [in English].

12. Gibney, J. (2021). *The Irish Diaspora (Irish Perspectives)*. Barnsley : Pen & Sword History. [in English].

13. Gilmartin, M., Clíodhna, M. (2024). A Small Country with a Huge Diaspora, Ireland Navigates Its New Status as an Immigration Hub. *Migration Information Source*. June 5. URL: <https://www.migrationpolicy.org/article/ireland-diaspora-immigration> [in English].

14. Glynn, I., Kelly, T. & Mac Éinrí, Piaras (2013). *Irish Emigration in an Age of Austerity*. Cork : University College Cork. URL: <https://doi.org/10.13140/2.1.4766.8484> [in English].

15. Hattonand, T., Williamson, J. (1993). After the Famine: Emigration from Ireland, 1850–1913. *The Journal of Economic History*. Vol. 53 (3), 575–600. [in English].

16. Irish Citizens Information Board (2010). Citizens Information, an Irish eGovernment website. 12 April. URL: https://web.archive.org/web/20100529043056/http://www.citizensinformation.ie/categories/moving-country/irish-citizenship/irish_citizenship_through_birth_or_descent [in English].

17. Ireland's Diaspora (2024). *Ireland's roots*. URL: <https://irelandroots.com/ireland-diaspora.htm> [in English].

18. Irish immigration statistics (2023). *McGinley Solicitors*. URL:<https://mcginleylaw.ie/irish-immigration-statistics-2023/> [in English].

19. Irish Emigration Patterns and Citizens Abroad (2017). *Wayback Machine. Department of Foreign Affairs and Trade, Irish Abroad Unit*. 20 June. URL: <https://web.archive.org/web/20181211151947/https://www.dfa.ie/media/dfa/alldfawebsitesmedia/newspress/publications/ministersbrief-june2017/1--Global-Irish-in-Numbers.pdf> [in English].

20. Kenny, C. (2012). Riding out the recession in the Middle East. *IrishTimes*. December 14. URL: <https://www.irishtimes.com/life-and-style/people/riding-out-the-recession-in-the-middle-east-1.2930> [in English].

21. Kenny, K. (2017). The Irish diaspora. *AEON*. September, 7. URL: <https://aeon.co/essays/the-irish-experience-and-the-meaning-of-modern-diaspora> [in English].

22. Maclennan, A. (2023). The Irish Catholic Diaspora. *Science, Society & Culture*. Vol. 118. URL: <https://doi.org/10.3726/b18486> [in English].

23. O'Grada, C. (1997). *A Rocky Road: The Irish Economy since the 1920s*. Manchester : Manchester University Press. [in English].

24. O'Donoghue, A. (2016). Generation Emigration Survey: Where are the Irish happiest? *The Irish Time*. July 1. URL: <https://www.irishtimes.com/life-and-style/>

abroad/generation-emigration/generation-emigration-survey-where-are-the-irish-happiest-1.2705922 [in English].

25. O'Sullivan, M. (2013). The lost boys of Lixnaw: town laments scourge of emigration. *Irish Independent*. January 14. URL: <https://www.independent.ie/irish-news/the-lost-boys-of-lixnaw-town-laments-scurge-of-emigration/28958149.html> [in English].

26. Population of Ireland (2024). *Database of the Earth*. URL: <https://database.earth/population/ireland> [in English].

27. Population of Northern Ireland. (2024). *Population data*. URL: <https://populationdata.org.uk/north-ireland-population/> [in English].

28. Population Usually Resident and Present in the State (2023). *Central Statistics Office*. May, 30. URL: <https://data.cso.ie/> [in English].

29. Reinhart, C., & Rogoff, K. (2009). *This Time Is Different: Eight Centuries of Financial Folly*. Princeton, NJ: Princeton University Press. [in English].

30. Referendum to allow Irish diaspora vote for president to take place before 2024 (2022). *Irish Independent*. April, 4. URL: <https://www.independent.ie/news/referendum-to-allow-irish-diaspora-vote-for-president-to-take-place-before-2024/41520690.html> [in English].

31. Regan, M. (2010). Coughlan: young people emigrate 'to enjoy themselves'. *Irish Examiner*. February 16. URL: <https://www.irishexaminer.com/news/arid-20112270.html> [in English].

32. Ross, M. (1972). Further Data on County Incomes in the Sixties. *ESRI Papers*. No.64. Economic and Social Research Institute, Dublin. [in English].

33. Sheehan, A. (2012). Emigration 'at famine levels' as 200 leave country each day. *Irish Independent*. December 3. URL: <https://www.independent.ie/irish-news/emigration-at-famine-levels-as-200-leave-country-each-day/28952883.html> [in English].

34. Single and multiple ethnic origin responses (2020). *Statistics Canada*. January, 5. URL: <https://www12.statcan.gc.ca/census-recensement/2006/dp-pd/tbt/Rp-eng.cfm?LANG=E&APATH=3&DETAIL=1&DIM=0&FL=A&FREE=1&GC=0&GID=0&GK=0&GRP=1&PID=92333&PRID=0&P-TYPE=88971&S=0&SHOWALL=No&SUB=0&Temporal=2006&THEME=80&VID=0&VNAMEE=&VNAMEF=> [in English].

35. The peoples of Canada are a vast ethnic composition and cultural diversity in the heart of North America (2024). *Cite about Canada*. URL: <https://canada.by/articles/narodi-kanadi-obshirnij-etnichnij-sklad-ta-kulturne-rozmaïtya-v-serczi-pivnichnoi-ameriki> [in English].

The problems of emigration in the Republic of Ireland and the development of the Irish diaspora in the world

Marusynets Marianna Myhaylivna

Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor,
Associate Professor at the Department
of History and Social Sciences,
Senior Research Fellow,
Senior Researcher at the Tivadar
Lehoczky Social Sciences
Research Centre
Ferenc Rakoczi II Transcarpathian
Hungarian College of Higher Education
Koshuta Square, 6, Beregovo,
Transcarpathian region, Ukraine
ORCID: 0000-0001-7366-9328

The relevance of the study is due to the fact that over the past three centuries, no country in Europe has suffered from emigration as much as Ireland – ten million Irish people have left Ireland and settled abroad. Numerous Irish diasporas around the world, mainly in the UK, USA, Canada, Australia and the EU, have a significant impact on the socio-economic and political development of the Republic of Ireland, and determine its role and place in the contemporary system of international relations.

The purpose of the article is to study and analyse migration trends and policies in the Republic of Ireland, as well as the discussions related to them. The main tasks are: to identify and study the main prerequisites, stages and problems associated with the processes of emigration from the Republic of Ireland; to consider the policy of the Republic of Ireland towards the diaspora, emigrants of Irish origin; to analyse the main trends in the development of the Irish diaspora in the world.

In order to achieve the aim of the study, the author used general scientific methods of analysis and synthesis. In studying certain aspects of the development of the Irish diaspora, the author used historical and comparative methods, which allowed her to identify the problems faced by Irish emigrants in different countries of the world, to trace the dynamics of the Irish diaspora's influence on the socio-economic and political process in the host countries, and to determine the prospects for preserving Irish identity in the world.

It is proved that the information and communication revolution allows the Irish diaspora in the world to be global and integral. New networks and digital platforms make the borders between states 'transparent', transform and simplify the ways of communication between representatives of the Irish diaspora in the world. The development of transport infrastructure allows 'global Irish' to travel, visit the Republic of Ireland and each other. New technologies provide opportunities for professional and coordinated interaction with the Irish diaspora around the world. The interest in the Irish diaspora resonates with transnational issues and gives impetus to programmes aimed at researching the Irish diaspora scattered around the world.

It is substantiated that the ongoing emigration from the Republic of Ireland is still high and relatively unexplored. At present, the emigration of citizens of the Republic of Ireland, citizens who have recently acquired Irish citizenship, and those who identify themselves as members of the Irish minority ethnic group requires a quantitative and qualitative assessment, in addition to the existing research on the emigration of citizens of the Irish state. The study of the Irish abroad, Irish migration and the Irish diaspora in the world has become more theoretically grounded in recent years, incorporating the achievements of postcolonial and cosmopolitan theory and using the possibilities of digital networks.

Key words: Republic of Ireland, diaspora, emigration, migration, emigrants, Northern Ireland.